

teli. Pa je morala policija napraviti red. Prišlo je do spopada. Ranjenci so bili na obeh straneh. Devet orožnikov je bilo ranjenih iz revolverjev dijaštva. Zato so tudi ti oddali strel med dijaštvo, kjer je bilo še več ranjenih. Ker pa se dijaštvo le ni umaknilo, so poskusili še s tem, da so poklicali požarno brambo, ki je z mrzljivimi curki hotela ohladiti razburjeno mladino. Dijaki pa so navalili na gasilne vozove in jih hoteli odpeljati. Orožniki so sedaj navalili na uporno mladino in jo potisnili v kavarno »Ruski car«. Koliko je ranjenih in če je kdo smrtno ranjen, se prvi dan ni dalo ugotoviti, vendar so vsa poročila opozicije pretirana!

»Hujškači naj bi se postavili v prvo vrsto, če se jim že tako ljubi krvi«, je pripomnil invalid, ki ga je že ves teden grizlo v srcu, da se še najdejo taki politiki kot je Radič in Pribičevič, ki hujškajo na vojsko!

»Da, da«, je nadaljeval gospodar, »ti ljudje, ki so nahujškali mladino, so bili na varnem! Ti so se skrili, kakor bi se poskrili tudi tedaj, če bi prišlo do vojske z Italijo, na katero sedaj hujškajo! Na vesti opozicije, ki je nahujškala te mlade fante, je vsa ta nesreča, ki jih je zadela!«

»Radič je menda res znorel«, je dostavil bivši radičevac, »saj hujška že tudi kmeta na punt! Bral sem, da hoče tekom poletja pognati kmete v boj zoper Beograd. Pripravlja velike demonstracije, hujška, naj srbski in hrvaški kmetje ne plačujejo več nobenega davka, naj se s silo upro. Ker se mu ne posreči, da bi pognal našo državo v vojsko zoper Italijo, pa hoče povzročiti krvoprelitje v državi sami!«

»Če so hrvaški kmetje res tako nesposobni, da bi se upirali s silo, ne morem verjeti. Še manj pa, da bi vlada Radiču pustila kaj takega, ker ve, da Radiču ne gre za drugo kot le za to, da si s Pribičevičem zopet pripori vstop v vlado. Tem ljudem je namreč začelo primanjkovati — denarja! Preje so ga jemali iz državnih blagajn, sedaj pa so že predolgo izven vlade!«

»Ja, pa kmeta v Srbiji in na Hrvaškem res odirajo! Strašne obresti mora plačevati!« je skušal zagovarjati hrvaškega kmeta bivši radičevac.

»Imaš prav! Hrvaški in srbski kmet sta izročena na milost in nemilost bank, ki jih res odirajo. Toda, zakaj pa Radič in Pribičevič ne ustanovita zadrug, posojilnic, kakor jih imamo pri nas, zakaj ne pomagata — kmetu? Povem vam, da zato ne, ker so ravno njihove banke iste, ki jih odirajo! Liberalni kapitalisti in bankirji kmeta odirajo na eni strani, na drugi strani pa ga hujškajo po svojih političnih prijateljih Radiča in Pribičeviča na upor, ker vedo, da bo potem kmet še bolj zalezal v stisko in ga bodo še lažje odirali!«

»Mi pač nimamo vzroka, da se upiramo! Davke so nam znižali, dohodnino odpravili, mir z Italijo zagotovili, posojilo najeli, da bomo po-

popravili ceste, zajezili naše reke, zboljšali vinograde in travnike!« Tako so kmetje govorili. Gospodar je pa dejal: »Jaz pa svetujem upor! Uprimo se tej lažnjivi radičevski in demokratski politiki in upirajo naj se ji vsi njeni dosedanji somišljeniki med nami! Ta upor naj gre med kmeti; to bodi naše delo!«

»Na ta upor gremo vsi!«

V NAŠI DRŽAVI.

Demonstracije po celi državi. V vseh večjih mestih so se vršile demonstracije v zelo velikem obsegu. Najhujše so bile v Beogradu. O tem govorimo v zaglavju »Politični razgovori« podrobneje. Demonstracije so nastale vsled pretirane gonje opozicije glede nettunskih konvencij in so imele namen, da poženejo našo državo magari v vojsko z Italijo. Pri demonstracijah so zažigali italijansko zastavo in sliko Mussolinija. Vlada je skušala te demonstracije obdržati v redu in miru, kar se ji je posrečilo povsod, le v Beogradu je nahujškana mladina povzročila spopad s policijo.

Vukičevič ima popolno zaupanje. Opozicija je na dolgo in široko pisarila o tem, da Vukičevič nima radikalnih poslancev za seboj. Nekateri so celo obtožnico spisali zoper njega in jo objavili. Vukičevič pa je sklical za 31. maja popoldne klub radikalnih poslancev. Navzočih je bilo 105 poslancev. Zahteval je od njih zaupnico. In samo 15 poslancev je glasovalo za obtožnico, 90 poslancev pa stoji kot en mož za Vukičevičem. Če zdaj pogledamo onih 15, kdo so, vidimo, da so sami tisti, ki bi radi bili ministri, pa jih Vukičevič ne sprejme v vlado, so svoj čas bili že v njej, pa so bili — korupcionisti.

Dr. Korošec dobil zaupnico. Opozicija hoče predvsem — Slovence izrinuti iz vlade in zato tako napada ravno dr. Korošca. Radič in Pribičevič namreč pravita, da je Slovenija država v državi, ker dobiva razne ugodnosti za oblasti kot jih drugod ne. Ta dva hočeta omajati ravno stališče dr. Korošca. Dr. Korošec je na seji našega kluba dobil popolno zaupnico. Ve pa naj, da mu zaupa tudi ves slovenski narod, ki gleda njegovo veliko delo za mir in red.

Radič — osmešen. Radič sedaj silno hujška zoper nettunske konvencije. Listi pa so začeli priobčevati njegove govore, kako je hvalil te pogodbe, ko je bil v vladi, ki je te pogodbe podpisala. Ves svet se zdaj Radiču smeji, ker preklinja, kar je blagoslavljal.

Podpredsednik narodne skupščine umrl. Poslanec Davidovičeve stranke Radoslav Agatonovič, ki je bil sedaj tudi podpredsednik nar. skuščine, je nagloma podlegel pljučnici.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Vsa Evropa govori o našem sporu z Italijo. Ker so prišla poročila o demonstracijah na obeh straneh tako v Italiji kot v Jugoslaviji, v vse večje evropske liste, ni čuda, da se na splošno le o tem razpravlja. Nekateri so mnenja, da je bojaželjnost na obeh straneh tolika, da je pričakovati vojsko. Oni, ki pa bolj poznajo položaj, pa vedo, da so te demonstracije izvršile le mlade, nahujškane mase, zato stvari ne vzamejo resno. Dejstvo je, da o teh dogodkih že niti Društvo narodov ne bo razpravljalo.

Z zvezo držav okrog nas — ni nič! Italija je dolgo kuhala zvezo vseh držav okrog nas. Vendar je ta zveza propadla. Med Grčijo in Turčijo in tudi Bolgarijo so take razmere, da do dogovora ni prišlo. Ravno tako se ni posrečilo Rumunijo pridobiti zoper Jugoslavijo. Samo Albanija je italijanski stražar na Balkanu, pa še ta nestalen in je le toliko zvest, kolikor dobi — denarja!

Kdo bo v Nemčiji gospodar, se še zdaj ne ve. Gotovo pa je le eno, da tudi v Nemčiji pride vlada, ki hoče mir s sosedi. In to je glavno!

Angleško-ruska pogajanja? Anglija se čuti primorano, da vendarle uredi gospodarska vprašanja z Rusijo.

Vatikan in Čehoslovaška sta zopet v dobrih odnosih. Pred leti je zaradi izzivanja katoliške Cerkve papeški odposlanec zapustil Prago. Čehoslovaška vlada pa je spoznala na pako in je sprejela papeškega odposlanca z največjimi častmi. Tudi z dvorca je visela papeška zastava.

Vatikan in Jugoslavija. Ker je urejena zadeva glede zavoda sv. Hijeironima, se bo pristopilo sedaj k pogajanju za konkordat. Tako bo tudi naša vlada uredila to vprašanje in zagotovila katoliški Cerkvi v naši državi one pravice, ki ji gredo.

ZA NEDELJO Sredi med nami.

Med dnevi, ki jih obhaja Cerkev z veliko zunanjjo slovesnostjo, je tudi praznik presv. Rešnjega Telesa. Slovesne procesije se vijejo po mestnih ulicah, med travniki in polji zunaj na deželi, glasi se petje in godba, pokajo topiči, siplje se cvetje. Tako nas hoče opozoriti Cerkev ta dan na največji zaklad, ki ga ima naša vera, na največji zaklad, ki ga nosi zemlja, na Kristusa, ki živi pod podobo kruha med nami kot pravi Emanuel — Bog med nami. Je tudi zelo potrebna taka opozoritev. Ali ne veljajo tolikokrat tudi nam besede, ki jih je govoril Janez Krstnik judovskemu ljudstvu: Sredi med vami stoji, katerega vi ne poznate!

Da, sredi med nami, v vsaki naši cerkvi živi Kristus, naš Bog, naš Zveličar, a kolikokrat je, kakor da bi ga mi ne poznali, ne vedeli za njega!

Verni oče pobožne Katarine Emerih se je, ko je delal na polju, velikokrat obrnil proti župnijski cerkvi, se je zbral za nekaj trenutkov in je spregovoril nekaj besed počestčenja ter ljubezni do Kristusa. Kadar je šel učenjak Kontardo Ferzini mimo cerkve, se je odkril s takim veseljem, kakor da bi pozdravljal svojega najboljšega prijatelja in znanca. Kolikokrat je šel kardinal Belarmina, ko je bil še mlad fant, mimo cerkve, je stopil za nekaj trenutkov vanjo, češ, se vendar spodobi, da pozdraviš svojega Boga. Kolikokrat pa gredo naše misli k našemu Bogu v cerkvi? Kolikokrat mi obiskujemo svojega Boga? Ko bi ne bilo stroge zapovedi, da gremo vsaj vsako nedeljo v cerkev, kolikokrat bi nas zanesle naše noge pred tabernakelj, pred Kristusa? Kristus, Bog v naših cerkvah, a kaka je naša pobožnost pred njim? Bog med nami, a kolikokrat ga mi ne poznamo! Kedar je bil Mozes v dvomih in negotovosti, kaj naj stori, je šel v najsvetejše, pred skrinjo zaveze, nad katero je svetel oblak oznanjal božjo pričujočnost. Ali hodimo tudi mi k Bogu, ki živi med nami, po svet v raznih dvomljivih zadevah in negotovosti? Ali ne bi tam pred tabernakeljem, pod večno lučjo, prišla luč tudi v naše duše? Ali nimamo v cerkvi onega, ki je govoril: Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil? — A mi na to tako pozabljamo, zato pa tako težko in z nevoljo trpimo, in tako omagujemo v težavah življenja.

Sredi med nami je Kristus, ki je iz neizmerne ljubezni trpel in umrl za nas. Z vsako sv. mašo nam hoče živo predočiti svojo smrt, hoče, da bi se mi polni ljubezni in hvaležnosti spominjali njegove neizmerne ljubezni, ki nam jo je izkazal, ko je žrtvoval svoje življenje za nas. Kakor enkrat na križu, tako tudi pri živi predočitvi svoje smrti prosi Kristus za nas, posebno za one, ki so pri sv. maši pričujoči. Prosi, da bi nam Bog prizanesel kazni, ki smo jih zaslužili, da bi nam dal milost spreobrnjenja in poboljšanja, da bi rosil na nas milosti za dušo in dobrote za časno življenje. A kolikokrat velja tudi o sv. maši, da je med nami Kristus, a ga mi ne poznamo. Ali smo pri sv. maši z zavestjo, da smo tako blizu onega, ki je umiral za nas? Kje je tolikokrat naša ljubezen in hvaležnost do Kristusa? Kje je naša želja in naše hrepenenje po Kristusovih milostih? Kako je kaj z našo sv. mašo ob delavnikih, če imamo čas in priliko? O življenju častitljivega Baltazarja Alvareca se pripoveduje, da je molil nekoč v globoki pobožnosti pred tabernakeljem. Naenkrat je videl, kako se je tabernakelj odprl in je stopil ven na oltar Kristus v podobi malega otroka. Roke njegove so bile polne dragocenih biserov in ljubeznjivo je gledalo božje Dete Baltazarja. Ta je prosil Kristusa, naj mu pove, kaj pomeni ta prikazen. Odgovoril mu je: Ti biseri so

moje milosti. O, da bi ljudje le prihajali in jih jemali! — Da, vsako jutro stopa božje Dete na naše oltarje z rokami polnimi milosti, a včasih ni nikogar, ki bi mu odvzel te nebeške bisere.

Sredi med nami je Kristus in se hoče v sv. obhajilu združevati z našimi dušami, da bi jih vedno bolj očistil, krepčil, dvigal, da bi mi iz njega kakor mladike iz vinske trte pili pravo krščansko življenje, življenje čisto po Kristusu, življenje čisto po Bogu. Ko je Kristus svetu dal ta največji čudež svoje ljubezni, ko je samega sebe skril pod podobo kruha, da bi tako postal kruh za življenje sveta, je rekel apostolom: Kako sem hrepenel jesti z vami to velikonočno jagnje! — Tako govori Kristus še tudi sedaj, ko gleda iz tabernaklja naše duše, ki so tako slabe, tako omadeževane, ko gleda toliko duš, ki jih ljubi z božjo ljubeznijo, a one brez njega propadajo in se izgubljajo, izgubljajo morebiti za vedno. Kolikokrat pri oltarju poje obhajilni zvonček, tolikokrat je to vabilo Kristusovo: Kako hrepenim jesti z vami, jesti s teboj to velikonočno jagnje! — A kolikokrat zopet velja, da ga ne poznamo, da se ne zavedamo, kaj, koga imamo pri obhajilni mizi. Evangelij nedelje v osmini presv. R. Telesa pripoveduje priliko, kako je gospodar napravil bogato večerjo in jih je veliko povabil. Ko je prišel čas večerje, povabljeni niso hoteli priti. Gospodar je poslal svoje hlapce in jim ukazal, da pripeljejo na večerjo uboge, slepe, hrome, gluhe, ki jih najdejo zunaj na cestah. Hlapci so storili tako, a pravi evangelij: Še je dovolj prostora. — Tako tudi Cerkev v imenu Kristusa v zadnjih časih vabi k božji večerji, vabi k večkratnemu sv. obhajilu nas, ki smo ubogi, slepi, hromi, gluhi na svojih dušah, pa še vedno velja: Še je dovolj prostora, dovolj prostora tudi za tebe!

Naj bi letošnji praznik presv. Reš. Telesa zbudil v nas živo zavest, koga imamo v sv. hostiji med nami, kaj nam hoče biti. Naj bi nas ta praznik tesno navezal na Kristusa, našega Boga v zakramentu presv. Reš. Telesa. Ne zabimo: naše cerkve s presv. zakramentom, v katerem živi Kristus in se nam daje uživati, so predokno, so začetek nebes. Če teh nebes tukaj na zemlji ne maramo, ali bomo imeli nebesa po svoji smrti? Gospodar v evangeliju je rekel: Povem vam pa, da nobeden tistih mož, ki so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje.

Kratek življenjepis mehikanskega predsednika Calles-a.

Kakor znano, divja v Mehiki divji boj zoper katoliško Cerkev. Za glavnega povzročitelja tega preganjanja moramo smatrati predsednika Calles-a (izgovori: Kaljes). Njegov boj

zoper katoliško Cerkev nam bo takoj bolj umljiv, če pogledamo malo v življenje tega moža. Posneti so ti podatki iz nemškega misijonskega lista »Die kath. Missionen«:

Iz mladosti Callesove ni vemo nič gotovega, kakor se tudi ne more dokazati z listinami, da bi bil pravega mehikanskega pokolenja. Pojavi se Calles naenkrat kot učitelj na ljudski šoli v mestu Guaymas v provinci Sonora. Njegova učiteljska služba je zelo trpela radi njegovega pijančevanja. Bilo je znano po vsem mestu, kako je napol pijan mučil otroke v šoli. Nekaj časa je bil tudi blagajnik učiteljskega društva. Ker je začelo v blagajni primanjkovati denarja in ker so postajale pritožbe staršev zoper njega vedno hujše, je bil odpuščen iz učiteljske službe.

Calles se je nato udal popolnoma pijančevanju in razuzdanosti, dokler mu ni njegov stric, ki je imel v mestu precej vpliva, priskrbel — službe mestnega davčnega uradnika. Novi uradnik je stopil čisto na stran tedanjega diktatorja v Mehiki, Diaza, za katerega je veliko agitiral, pri čemur je uporabljal kot agitatorično sredstvo vedno poln sodček žganja. Pri prihodnji reviziji mestne blagajne, ki jo je upravljal Calles, je manjkalo tisoč mark. Tat bi bil moral v ječo, ker je pa Callesov stric manjkajočo svoto povrnil, je bil samo od službe odstavljen. Njegov brat ga je nato sprejel kakor družabnika pri hotelu »Mehika« in mu polagoma prepustil vso upravo. Calles je kmalu zopet prišel v denarne težkoče, katerih ga je rešil požar, ki je upepelil hotel. Z zavarovalnico 24.000 mark se je preselil v notranjost province Sonora. Njegovi sorodniki so mu prepustili večje posestvo, katero je pa dal takoj v najem, da bi se lažje udajal razkošnemu in razuzdanemu življenju. Nato je bil nekaj časa najemnik velikega mlina. Cvetoče podjetje, edini veliki mlin daleč naokoli, je čez malo časa popolnoma propadlo in posestniki so nagnali nezvestega in ne sposobnega osrbnika. Sorodniki so sedaj Callesa čisto zapustili, zato je stopil v službo kot natakari. Z dvema svojima prijateljema je bil strah vse okolice, posebno strah vsakega poštenega dekleta.

Ko je bil leta 1911 premagan Diaz, katerega pristaš je bil Calles, je prešel k zmagovalcu Francu Mastero. Ta ga je v plačilo poslal za komisarja v okraj Agua Prieta. Tukaj se je Calles razven uradnika udeleževal še tudi kot trgovec. Odprl je veliko trgovino, gostilno in še igralnico — kljub temu, da so bile igralnice prepovedane. Njegova podjetja so začela zelo prospevati. Nekega bogatega trgovca so našli umorjenega od neznanega morilca, njegovo blago pa se je kmalu nato znašlo v Callesovi trgovini. Calles je kaznoval tudi pijance, ki so prihajali iz drugih gostiln, z globo 25 mark, tiste, ki so se napili v njegovi gostilni, pa samo z globo 4 mark ali pa sploh nič. S po-

glavarjem roparskih tolpa Tomažem Boras je ropal na veliko živino sosednjih držav. Ko se je znebil svojega pomočnika, je to obrt nadaljeval na svojo roko. V nadaljnjih bojih je bil Calles vjet in so ga že hoteli ustreliti, pa so ga po posredovanju Manuela Huerta pustili pri življenju. Dalje prih.

NOVICE

Za častnega kanonika je bil inštuiran v mariborski stolni cerkvi v četrtek župnik pri Sv. Jurju ob južni železnici g. Valentin Mikuš.

Podpredsednik narodne skušćine umrl. V četrtek, 31. maja je umrl v Beogradu na posledicah pljučnice drugi podpredsednik narodne skupščine g. poslanec Radoslav Agatanič. Rajni je bil član Davidovičevih demokratov. Radi svoje znanosti in prijaznosti je bil priljubljen tudi pri političnih nasprotnikih. Rodom je bil iz Kruševca v Srbiji in po svojem pravem poklicu profesor.

Sedanji sv. Oče star 71 let. Dne 1. junija je bil sedanji papež star 71 let.

Starinske najdbe v Ptuj. Ptuj-ska občina je kupila nekdanji dominikanski samostan, ki bo sedaj polagoma preurejen v muzej (zbirališče zgodovinskih znamenitosti) in v stanovanja. Pri čiščenju in popravah v križnem hodniku so se odkrile zanimive stvari, ki imajo velik zgodovinski in umetniškogodovinski pomen. Odkrili so se ostanki prvotne samostanske zgradbe iz prve polovice 13. stoletja in sicer dvoje izredno lepih dvojnih oken in freske (slike na mokri omet) iz srede 13. stoletja, ki predstavljajo trpečega Jezusa, svetnike, Marijo z Jezusom in v medaljonih grbe ustanoviteljev samostana. Dalje so se pokazale že tudi plasti fresk iz pozne gotske dobe, ki obsegajo slikano krogovičje na obokih in slike na stenah, ki so pa še pod ometom in končno smrtne zapiske ali beležke o članih samostana. Pri eni sliki je ohranjena letnica 13.. Tudi iz obeh dvojnih oken, od katerih ima eno romanski, drugo pa gotski slog, izhaja, da imamo opraviti z ostanki umetnin iz dobe prehoda romanskega sloga v gotski. Obe okni sta izredno natančno in umetniško izdelani in dobro ohranjeni. Kakega podobnega odkritja, kakor je v dominikanskem samostanu v Ptuj, iz zadnjega časa sploh nimamo v Sloveniji.

Nevaren tolovaj pod ključem. V okolici Celja je bil minuli teden prijet od orožnikov več mesecev zasledovani vlomilec 38 letni Anton Učakar. Tolovajstvo je izvrševal v družbi Alojzija Grebenšaka iz Št. Ilja, ki je že tudi v rokah pravice. Nedavno je Učakar sam vlomil v hišo posestnika Vinka Janžekoviča v Petrovčah ter odnesel za nad 5000 Din razne obleke in dragocenosti. Isto noč se je splazil tudi v hišo Marije Steinerjeve na Gorici pri Petrovčah,

kjer je enako nagraabil precej obleke ter si prisvojil tudi nekaj gotovine. Po par dnevih se je pojavil v Libojah, kjer je vdrl v trgovino Ivana Sajovca in odnesel za 7213 Din raznega blaga. Po tem vlamu je izginil za nekaj dni proti Mariboru, nakar se je pojavil in nadaljeval svojo vlomilsko obrt.

Učakar je bil že 18 krat kaznovan in je presedel skupno v zaporu že kakih 10 let; razen tega se je nahajal tudi 3 leta na prisilnem delu v Stari Gradiški. Takoj, ko je prišel zopet na prosto, je pričel živeti življenje tolovaja ter se je klatil širom zelene Štajerske. Učakarja bo sodila za zločine porota.

Obsodba Prpičeve roparske družbe. Naš list se je že veliko bavil s Prpičevo tolovajsko družbo, katera je odgovarjala za svoje številne roparske umore ter rope pred zagrebskim sodiščem. Obravnava se je vlekla na dolgo in v sredo dopoldne je še le bila razglašena obsodba, ki je v glavnem ta-le: Šest razbojnikov je je bilo obsojenih na smrt na vešalih, in sicer: Pavle Prpič mali, Ibrahim Krkič, Nikola Brdarič, Mijo Vrbanc, Marijan Krmpotič in Franjo Smojver. Na dosmrtno ječo je bil obsojen Mijo Vukovič, dočim je Nikola Budak obsojen na 15 let, Juro Prpič pa na 5 let ječe. Zagovorniki so vložili ničnostno pritožbo.

Razstava sodobne kulture v Brnu. Č. S. R. Moravska, s svojo prestolico Brnom in z njo vsa Čehoslovaška republika je stopila v soboto, dne 26. maja pred široki svet, pred vso kulturno javnost s svojo velikopotezno razstavo sodobne kulture. Je to brez pretiravanja nekaj orjaškega, veličastnega. Na 60 ha velikem prostoru stoji 17 raznih paviljonov s skupno razstavno površino 30.000 m². Poleg tega je še 50 manjših zasebnih paviljonov raznih čopisov, kot trgovskih in drugih podjetij.

Razstavljeno je tu poljedelsko in gozdarsko gospodarstvo ter živinoreja z vseh stanovišč, kot biološkega, vzgojnega in izkoriščevalnega. Tu je videti celo obširno kmetsko posestvo s hlevi, podi in drugimi pritiklinami, ki je vse elektrificirano, opremljeno z najmodernejšimi električnimi stroji. Nadalje so zastopane na razstavi vse šole od najnižjih do visokih. Posebno poučne so živinozdravniške, strokovne in tehniške šole. Nebroj je tu drugih zanimivosti kot sociologija, psihologija, literatura, zgodovina, žurnalistika, upodablajoča umetnost, godba, gledališče in še mnogo, mnogo raznoterosti.

Na pomoč generalu Nobilu. Smo poročali, kako je izginil neznano kam italijanski general Nobile s svojim zrakoplovom »Italija«, s katerim je srečno preletel severni tečaj in se je vračal proti Spitzbergom, kjer se je nameraval spustiti na zemljo. Na povratku med severnim tečajem in Spitzbergi je zrakoplov gotovo ponesrečil. Ker še vedno ni nobenih vesti o »Italiji«, se vrše v Italiji z največjo naglico priprave za

novi, na široko zasnovano pomoč za poizvedovanja po generalu Nobilu in njegovih tovariših. Poleg odredbe vlade je konferenca avto- in aerokluba, zrakoplovne lige in velikih aeroplanskih tvornic v Gornji Italiji napravila sklep, da stavi vladi na razpolago primerna italijanska velika letala za organizacijo takojšnje pomoči. Italijanska vlada, ki se je prvotno temu upirala, je sedaj sprejela ponudbo norveške vlade glede odpošiljatve letal. Milanski župan Belloni je brzojavil italijanskemu poslaniku v Oslu, da je mesto Milan pripravljeno povrniti vse izdatke za norveške pomožne korake. Sedaj se bo izvršil poskus, prodreti s pomočjo italijanskih alpskih smučarjev v Novo Frislandijo. V severnih strokovnjaških krogih prevladuje mnenje, da je postal general Nobile žrtev ledu. V času, ko je odplul proti severu, je vladala namreč v severnih pokrajinah velika megla. Ker je pritisnil tudi hud mraz, se je napravila na zrakoplovu ledena skorja, ki se je potem radi tresljajev motorja luščila in so veliki kosi padali na motorje in gondolo. Zrakoplov je bil radi tega poškodovan in prisiljen, da je pristal.

Nov velikanski nemški zrakoplov. V Friedrichshafenu ob Bodenskem jezeru na Nemškem gradijo nov zrakoplov, ki bo po velikosti presegel vse dosedanje zrakoplove. Dobil bo ime »Graf Zeppelin« in bo imel med drugim več spalnih kabin, klubsko sobo in kuhinjo. Novi zrakoplov bo zgrajen še tekom letošnjega poletja. Kakor je izjavil dr. Eckener, bo napravil z njim dva poskusna poleta. Prva vožnja bo šla iz Friedrichshafena v Ameriko in nazaj. Nato pa bo sledil polet okrog sveta preko Rusije, Japonske in Amerike nazaj v Nemčijo. Dr. Eckener upa, da bo končal polet okrog sveta v 14 dneh.

Pravo čudo na polju hitrosti. Nemec Friderik Opel je znašel in že preiskusil takozvani raketni avtomobil. Je to poseben avto, ki ima od zadaj rakete. Eksplozije prižganih raket poženejo voz v tek po več sto kilometrov na uro. Prve poskušnje vožnje so se že vršile na občno začudenje zadnje tedne. Iznajditelj tega res čudnega voza pravi, da bo zvišal sčasoma bržino na 600 do 700 km na uro. Sedaj gradi Opel motorno kolo, ki bo prebrzelo 190 km na uro. Nato se bo lotil zgradbe letala, ki bo doseglo bržino 300 do 400 km na uro in še več. Z vso sigurnostjo zatrjuje izumitelj raketnega voza, da bo do šestih let letal v višini 1000 km nad zemljo z bržino 20—30.000 km na uro. Potem takem bi se rabilo za potovanje okoli sveta pol dneva.

OZDRAVLJIVOST DVEH NAJHUJŠIH BOLEZI. Rak.

Ena najhujših bolezni v zadnjih 10 letih je gotovo rak v raznih pojavih. Ta zelo — zelo razširjena bolezen je veljala za neozdravljivo. Pomagati se je dalo le koj skraja in to